

дозволеніе на единъ Трапезундѣцъ, да напоини же-
нѣ-тѣ си, и да земи дрѹгї, царь-атѣ са разгнѣ-
ва, и мѹ отсѣчи врадѣ-тѣ на престол-атѣ, па го
свали отъ него; а на церковноначалник-атѣ мѹ от-
късна нос-атѣ; а слѣдъ скланѣ-то на Іосафа отъ
престол-атѣ, избралъ отъ собор-атѣ патріархъ Мар-
ко Килокаракъ, но Трапезунтци-те, кой-то са на-
мѣриха тамъ, принесоха на царь-атѣ хиладо жвл-
тицы, тѣ избраха за патріархъ Симеона Трапе-
зунтанина, и извадиха Марка. А къто са съ-
бра соборъ въ Константинополь за тѣлъ нѣща, спо-
ретъ Маркоко-то побѣжденіе, мнѣнїе-то са на съ-
браны-те раздѣли на две, и єдни искаха Марка,
а єдни Симеона. Притомъ Марія, мащія майка
на царь-атѣ, дади две хилади жвлтицы, за да
стани патріархъ Діонисій Фїліпполскій, и споретъ
Царско обавленіе Діонисій са опредѣли за патріархъ, а собор-атѣ опредѣли Марка за Архіепис-
копъ Ахридонскій, а Симеонъ утиде да живѣ въ
монастырь. По времѣ Рафаила нѣкой, родомъ Стр-
бинъ, обѣща, да дава сѣка година двѣ хилады
жвлтицы, и петстотань дрѹги за рѣкоположеніе-
то мѹ; и тѣка направи, тѣ извадиха отъ патрі-
аршество-то Симеона є. а той мѹ зѣ престол-атѣ:
но понеже неможа да плаща обѣщаны-те, затвори-
са въ темницѣ, и умрѣ укаланно въ темницѣ-тѣ,
противъвоздѣшивше мѹ са достойно за Симоніан-
ство-то. Послѣ къто са събра соборъ, рѣкополо-
жисѧ Маноилъ церковноначалникъ, на кого-то от-
късна царь-атѣ нос-атѣ, и са преименѹва Максимъ: